

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 39 Pž-4634/2020-2

R E P U B L I K A H R V A T S K A

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca dr. sc. Jelene Čuveljak, predsjednice vijeća, Branke Šabarić Zovko, suca izvjestitelja i Davora Pustijanca, člana vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom GEO OPREMA-CIGLENEČKI d.o.o. u stečaju, Sveti Križ Začretje, Ciglenica Zagorska 7/B, OIB 48983988319, odlučujući o žalbi stečajnog vjerovnika REPUBLIKA HRVATSKA, Ministarstvo financija, OIB 18683136487, kojeg zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Zagrebu, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-6655/2016-65 od 1. listopada 2020., u sjednici vijeća održanoj 3. studenoga 2020.

r i j e š i o j e

Odbija se kao neosnovana žalba stečajnog vjerovnika Republika Hrvatska, Ministarstvo financija i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-6655/2016-65 od 1. listopada 2020.

Obrazloženje

Pobijanim, u izreci označenim rješenjem ukinuta je točka 4. odluke skupštine vjerovnika od 21. srpnja 2020. koja glasi: „Donosi se odluka o odbijanju davanja ovlasti stečajnom upravitelju za podnošenje tužbe protiv RH Ministarstvo regionalnog razvoja i fondova EU (OIB: 69608914212) radi naplate 569.946,61 kn - većinom glasova, protiv (davanja ovlasti) je većinski stečajni vjerovnik RH, Ministarstvo financija, Porezna uprava (OIB: 18683136487).“

Tako je riješio prvostupanjski sud primjenom odredbe čl. 108. st. 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/15 i 104/17; dalje: SZ), jer je utvrdio da je predmetna odluka protivna zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika.

Protiv tog rješenja žalbu je podnio stečajni vjerovnik Republika Hrvatska, Ministarstvo financija iz svih žalbenih razloga, s prijedlogom uvažiti žalbu i preinačiti pobijano rješenje, podredno ukinuti ga. U bitnom iznosi navode o neosnovanosti navoda stečajnog upravitelja te da se u konkretnom slučaju ima primijeniti odredba čl. 175. st. 1. SZ.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba nije osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredbe čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11- pročišćeni tekst, 25/13 89/14 i 70/19, dalje: ZPP), u vezi s čl. 10. SZ-a, u granicama razloga navedenih u žalbi pazeći pri tome po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je pobijano rješenje pravilno i osnovano na zakonu.

Uvidom u dostavljenu presliku dijela spisa te u podatke dostupne putem elektroničkog dijela predmeta te iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da je stečajni upravitelj u podnesku od 16. rujna 2019. (listovi 401. do 406. spisa), predložio skupštini vjerovnika dati mu ovlast za podnošenje tužbe protiv Republike Hrvatske, Ministarstva regionalnog razvoja i fondova EU radi naplate iznosa od 569.946,61 kn.

Na skupštini vjerovnika održanoj 21. srpnja 2020. stečajni upravitelj predložio je ukinuti odluku skupštine vjerovnika kojom mu je odbijeno davanje ovlasti za podnošenje tužbe protiv Republike Hrvatske, Ministarstva regionalnog razvoja i fondova EU (OIB 69608914212) radi naplate iznosa od 569.946,61 kn, ponavljajući da su osigurana novčana sredstva za pokriće troškova pokretanja i vođenja predložene parnice te da ukupni parnični troškovi (v.p.s. 569.946,61 kn) ne bi mogli prijeći iznos od ukupno 35.000,00 kn, dok su izgledi za uspjeh u parnici vrlo su veliki. Smatra da je činjenično neprijeporno postojanje (osnova i visina) tražbine stečajnog dužnika, a da bi tuženikov prigovor radi prebijanja bio s nepostojećom tražbinom, a kada bi tražbina i egzistirala, prijeboj ne bi bio dopušten temeljem čl. 176. t. 1 SZ-a.

Odredbom čl. 108. SZ-a u st. 1. propisano je da će sud na zahtjev razlučnog vjerovnika, stečajnog vjerovnika koji nije nižeg isplatnog reda, stečajnog upravitelja ili iznimno po službenoj dužnosti ukinuti odluku skupštine vjerovnika ako je protivna zajedničkim interesima vjerovnika. Stavak 2. propisuje da je o zahtjevu iz stavka 1. sud dužan odlučiti odmah na toj skupštini, a u složenim slučajevima može odgoditi donošenje odluke za osam dana od dana održavanja skupštine.

Stečajni upravitelj je u prijedlogu istakao da je predmetna odluka očigledno protivna zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika, jer dovodi do nemogućnosti da stečajni upravitelj unese u stečajnu masu novčana sredstva u iznosu od 569.946,61 kn, uvećana za zakonsku zateznu kamatu koja teče od 9. veljače 2018. do isplate. Tako bi se bezrazložno umanjila mogućnost namirenja vjerovnika, čije su tražbine samo u prvom višem isplatnom redu (81 bivših radnika) utvrđene osnovanim u bruto iznosu od ukupno 1.523.605,46 kn.

Prvostupanjski je sud, u obrazloženju rješenja, razmotrio mogućnost namirenja tražbina stečajnih vjerovnika, a upravo je namirenje njihovih tražbina zajednički interes stečajnih vjerovnika te je pravilno ukinuo citiranu odluku skupštine vjerovnika.

Predmetna je odluka donesena većinom glasova, za koju je jedini glasao većinski vjerovnik Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, Porezna uprava, dok su ostali tada prisutni stečajni vjerovnici bili protiv donošenja te odluke. Kako bi upravo taj većinski stečajni vjerovnik Republika Hrvatska bila stranka u postupku radi se o koliziji, sud je

pravilno ukinuto predmetnu odluku skupštine jer zbog kolizije interesa pa Republika Hrvatska ne bi valjano mogla odlučivati o pokretanju ili nepokretanju postupka protiv nje.

Iz svih razloga koje je iznio stečajni upravitelj i sud pravilno prihvatio, nije sporno da je odluka skupštine vjerovnika kojom se odbija davanje ovlasti stečajnom upravitelju za podnošenje tužbe protiv Republike Hrvatske, Ministarstva regionalnog razvoja i fondova EU (OIB 69608914212) radi naplate iznosa od 569.946,61 kn, protivna zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika, jer dovodi do nemogućnosti da stečajni upravitelj unese u stečajnu masu novčana sredstva u iznosu od 569.946,61 kn, čime bi se umanjila mogućnost namirenja vjerovnika, koje su tražbine samo u prvom višem isplatnom redu (81 bivših radnika) utvrđene osnovanim u bruto iznosu od ukupno 1.523.605,46 kn.

Slijedom navedenog, valjalo je na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a, odbiti žalbu kao neosnovanu i pobijano rješenje suda prvog stupnja potvrditi.

Zagreb, 3. studenoga 2020.

Predsjednica vijeća
dr. sc. Jelena Čuveljak

Broj zapisa: **1789a-7a422**

Kontrolni broj: **094da-c81b0-a6c5b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=JELENA ČUVELJAK, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.